

Bolo to ešte pred rokom 1922, keď chlapci z dedinky Podunajské Biskupice zatúžili po futbalovom ihrisku. Oficiálne prvé ihrisko futbalového klubu bolo na dnešnej ulici Svornosti, oproti obchodnému domu Baumax. „Naši rodičia nám rozprávali, že futbal sa najprv hrával na pasienkoch pri ceste, presne na mieste dnešného Baumaxu,“ zaspomínal si Vincent Horváth, dlhoročný hráč a neskôr predseda futbalového oddielu. „V nedeľu sa nepracovalo, a tak mali futbalisti povolenie postaviť si bránky, ktoré, ak si dobre spomínam, vyrobila rodina Kramárovcov. Po zápase sa odložili a pasienky cez týždeň ďalej plnili svoj účel.“

Ihrisko darom notára

V roku 1922 dostal futbalový klub Podunajských Biskupíc, pôsobiaci pod názvom **Püspöki TK**, dovtedy nevyužívaný pozemok od miestneho notára. Bol v dezolátnom stave, a tak ho bolo treba najprv upraviť.

„Navozila sa tam zemina, dosadila tráva a postavili sa dve provizórne šatne. Pamätám si, že neskôr, keď sme tam ako žiaci hrali predzápas našim mužom, vyzliekali sme sa vedľa nich pod holým nebom, lebo šatne obsadilo A-mužstvo. Vedľa ihriska bola jedna studňa, pri ktorej sme sa po zápase umývali, a neskôr nám ako sprchy slúžili sudy na streche, v ktorých slnko zohrievalo vodu. Výhodou bolo, že ihrisko bolo pre všetkých od rána do večera k dispozícii a deti túto možnosť využívali. Pred zápasom našich mužov nás poslali do najbližšieho hostinca, aby sme priniesli lavice pre tých váženejších občanov, ktorí tiež mali radi futbal.“

Na tom, že sa futbal v dedine postupne udomáčňoval, majú najväčšiu zásluhu Jozef Fröhlich a Viliam Nagl najstarší.

„Nikto nemôže zabudnúť ani na pána Finka, ktorý bol doslova otcom všetkých futbalistov a nikto mu nepovedal inak ako Finkbáči.“

Zmena názvu klubu

V päťdesiatych rokoch klub Püspöki TK zmenil svoj názov na **BTJ Podunajské Biskupice** a až do roku 1966 hrával na pôvodnom, starom ihrisku. Už v roku 1949 sa však na mieste dnešného futbalového štadióna Spoje na Hviezdnjej ulici vymeralo nové ihrisko a vysadili sa stromy.

„Úplne nepochopiteľne sa potom výstavba zastavila a jeho dobudovanie sa uskutočnilo až v roku 1966. Veľkú zásluhu na tom mal vtedajší predseda MNV Imrich Mandli, ktorý bol veľkým milovníkom športu a pre Podunajské Biskupice urobil veľmi veľa,“

spomína Viktor Gajarský, od roku 1966 predseda telovýchovnej jednoty.

Vincent Horváth dodal: *„Všetko sa vybuďovalo v akcii Z. V nedeľu Mandli obehal na motorke všetkých odborníkov v dedine, viem to preto, lebo môj otec bol tesár. A kto by odmietol pomoc predsedovi Miestneho národného výboru? Ale všetci to robili veľmi radi, lebo túžili po novom, dôstojnejšom futbalovom stánku. Po štvorročnom úsilí všetkých sa konečne náš sen stal skutočnosťou.“*

S novým ihriskom prišiel postup

Do roku 1971 hrali futbalisti BTJ Podunajské Biskupice v súťaži, v ktorej sa stretávali s okolitými dedinkami. Potom však tajomník telovýchovnej jednoty Rastislav Beroš vybavil, že klub bol zaradený do 1.B triedy, ktorú v tom istom roku aj vyhral. Postup do 1.A triedy bol zároveň miestenkou do vtedy najkvalitnejšej malej bratislavskej ligy. Viktor Gajarský: *„V tom čase sa podarilo vybudovať ďalšie, tréningové ihrisko, dokončila sa hospodárska budova so šatňami a s bytom pre hospodára. Futbal sa hral v nedeľu poobede a bývalo naň zvedavých veľa ľudí.“*

Vincent Horváth bol vtedy trénerom A-mužstva: *„V malej bratislavskej lige sme hrali proti vedúcemu tímu súťaže Kovosmaltu Petržalka a do Podunajských Biskupíc sa prišlo pozrieť na tento zápas 1100 ľudí. Teda jedna sedmina celej obce. Bola to veľká sláva.“*

Spojenie klubov skvalitnilo podmienky

Keď klubu TJ Spoje zrušili v Petržalke ihrisko, hľadal nové. Nakoniec sa spojári presťahovali v roku 1972 do Podunajských Biskupíc a došlo k spojeniu dvoch klubov. Vznikla **TJ Spoje Bratislava-Podunajské Biskupice**

Viktor Gajarský: *„Pre nás bolo hlavným prínosom to, že Spoje mali osemnásť oddielov so zameraním na mnohé športy. Spojením sa okrem zlepšenia podmienok zvýšil počet športovcov a vznikla medzi nimi prirodzená konkurencia, ktorá znamenala aj nárast kvality. Klubu sa podarilo postúpiť na tri roky do slovenskej národnej ligy, druhej najkvalitnejšej súťaže v bývalom Československu. Jeden rok sme v nej hrali dokonca aj so Slovanom, ktorý vypadol z federálnej súťaže. Na futbal bývalo zvedavých aj 2000 ľudí. Boli to asi najlepšie časy futbalu v Podunajských Biskupiciach.“*

PROKOP SLOVÁČEK (sme.sk)